

[Birgith Mogensen]

I CD er vi ikke enige i alle betragtningerne, men vi synes som sagt, at der er mange fornuftige ting i rapporten, som egentlig stemmer ganske godt overens med den boligpolitiske udvikling, som vi har oplevet i de seneste 4-5 år.

Den gennemsnitlige boligstandard her i landet er højere end i næsten alle andre lande i verden, men vi er ganske enige i, at fordelingen af denne standard fortsat må forbedres. Derfor er det nødvendigt at se på de områder, hvor problemerne er størst, og så fortsat prioritere indsatsen herefter.

Det er en kendsgerning, at der bliver flere og flere ældre her i landet, og at de faktisk bliver ældre og ældre. Desværre er det også sådan, at mange ældre stadig bor i den dårligste del af boligmassen. Vi vil i CD gerne prioritere en forbedring af boligforholdene for denne befolkningsgruppe højt, og derfor har vi med tilfredshed set, at regeringen i de senere år dels har udvidet bevillingerne til byfornyelse, dels har øget antallet af lette kollektivboliger og fremsat forslag til en ny ældreboliglovgivning, som forhåbentlig snart kan vedtages her i Tinget.

Alle disse initiativer vil generelt løfte niveauet for de ældres boligforhold, og det vil ske på en sådan måde, at der tages mest muligt hensyn til den enkeltes eget ønske om at kunne blive i eget hjem længst muligt, netop fordi der samtidig er fremsat forslag til ændringer på det sociale område, som er koordineret med den nye ældreboliglovgivning.

Et andet område, der påkalder sig megen opmærksomhed, er de unges boligsituation. Her er der nok tale om en gruppe, som måske taler lidt højere om problemerne, der jo ikke er permanente i samme grad som de ældres. I øvrigt er der jo opført ungdomsboliger i de seneste 5 år i et omfang, der ikke tidligere er set. Der er fortsat problemer, det erkender vi, men det skulle være muligt at beregne, hvor mange unge i 18-25 års alderen der vil efterspørge bolig frem til år 2000. De er i hvert fald født nu.

Når efterspørgslen alligevel er steget meget i de senere år, hænger det selvfølgelig sammen med, at mange unge rykker tidligere ud hjemmefra end førhen. For øvrigt er unges boligbehov eller -ønsker jo ikke statiske, og derfor synes jeg, at det er vigtigt, at man fra mange sider taler mere om fleksibilitet i boligudformningen. I den forbindelse vil jeg da

gerne høre, om ministeren kan oplyse om status for den konkurrence, der i sin tid blev udskrevet om fleksible ældre- og ungdomsboliger.

Rapporten gør en del ud af fordelingen mellem ejer- og lejeboliger og udviklingen heraf gennem de senere årtier. Der har også været talt om begreberne boligbehov og boligønsker. Her vil jeg på CDs vegne gerne slå fast, at vi synes, boligpolitikken og i øvrigt også skattepolitikken bør tilrettelægges på en sådan måde, at flest muligt får mulighed for at vælge den bolig- og ejerform, som de pågældende selv foretrækker. Det skal ikke være noget, der trækkes ned over hovedet på folk, og når udviklingen er gået så markant i retning af ejerbolig, så er det selvfølgelig, fordi folk foretrækker den form. Den politik skal vi fortsætte med, og derfor vil jeg ligesom ministeren gerne understrege, at det er boligønskerne, vi skal koncentrere os om.

De forskellige fremskrivninger skal jeg ikke sige meget om, idet der jo stort set er tale om matematiske formler, der tager udgangspunkt i nogle forudsætninger, som ingen har mulighed for at bedømme i dag. Det er muligt, at de holder, og hvis de gør det, ligger boligproduktion og -investering i dag jo meget tæt på det foreslåede niveau, og det er under alle omstændigheder væsentlig højere end i 1981-82.

Hvad byfornylingsaktiviteterne angår, er vi i CD meget opmærksomme på, at behovet er meget omfattende, og at denne del af boligpolitikken fortsat må prioriteres højt. Jeg er glad for ministerens citat om de private udlejeres mulighed for finansieringsmæssigt at deltage i byfornyelsen.

Jeg har lyst til at fortsætte lidt, for i rapporten kan man også på side 24, første spalte, læse: »I det følgende forudsættes det, at kommunerne i et samarbejde med de private ejere er indforståede med at gennemføre de fornødne investeringer.« Man har egentlig lyst til at spørge, hvor de organisationer, der står bag rapporten, var henne, da vi i 1984-85 havde lovforslag nr. L 70 til behandling her i Tinget, men lad os nu håbe, at ministerens bebudede forslag kan løse disse problemer. For uden en aktiv medvirken fra de private udlejere på rimelige økonomiske vilkår kommer vi jo ingen vegne.

Hvad den sidste del af rapporten angår, altså spørgsmålet, om bygge- og anlægssekto-